

Forfatter: Michaëlis, Sophus

Titel: Udrag fra Æbelø

Citation: Michaëlis, Sophus: "Æbelø", i Michaëlis, Sophus: *Æbelø*, 1895, s. 209. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-michs_04-shoot-idm139805117537520/facsimile.pdf (tilgået 22. september 2021)

Anvendt udgave: Æbelø

hendes Drømme? Og hvordan havde han kunnet raade over den jomfruelige Elskov, hendes Søvn gav Næring? Havde han sneget sig ind i hendes Nætter og magtstjaalet hendes Kyskhed, mens hun sov? Gros inderste Fibre dirrede af Harmen — —

Da kom Edele hende til Hjælp og skaffede den sidste Klarhed. Hun vidste, at Jomfru Gro havde gaaet i Søvn: Folkene havde talt om Trappernes hvide Nattespøgelse — en Nat havde hun selv set det og genkendt Jomfru Gro, som forsvandt ad en hemmelig Trappe til Fængselskælderen. Edele havde fortiet det i den Tro, at det var frivillig Søvnangang hun gik til den unge Junker.

Saaledes fik Gro opklaret Grunden til sit Svangerskab. Hun sitrede af Blu ved Tanken om, at hendes Drømmes Længsel havde haft den forfærdelige Kraft at kunne drive hende mod den ensomme Fange, og hun skjælvede i sin inderste Sjæl ved at mindes den sidste salige Drøm, hun havde haft Natten før sin Faders Død.

Nu skød hendes Elskov pludselig for Dagen som en vidunderlig Blomst, der sprang paa een Gang med tusind duftstærke Knopper. Nu var det umuligt at hæmme og dølge — ustandse-